

Frans Meulenberg: 'Mooie momenten in de zorg' Uitgeverij Elikser, Leeuwarden 2012
ISBN 9789089544995 (Ziekte algemeen/ Chronisch ziek/Ouderenzorg /PO/AG/1)
Zie ook: www.elikser.nl en www.zonmw.nl

Soort boek/Ziekte/Stijl: Een bundel van 52 pagina's vol korte verhaaltjes over ontroerende, verrassende, opmerkelijke en komische ontmoetingen in de gezondheidszorg. ZonMw zond het als eindejaarsgeschenk naar relaties.

Over de schrijver: Frans Meulenberg (1955) is neerlandicus, en rondde daarnaast een PR opleiding af. Hij is in deeltijd als wetenschappelijk onderzoeker 'ethiek en fictie' verbonden aan de Erasmus Universiteit Rotterdam. Zijn onderzoek richt zich op de representatie van filosofische en ethische dilemma's in kunst, literatuur en film. Daarnaast is hij freelance publicist en wetenschapsjournalist. Ook is hij bestuurssecretaris van het [filmtheater Zierikzee](http://www.filmtheaterzierikzee.nl) en secretaris van de Raad voor de Cultuur Zeeland. Zie ook: <http://www.woordenwinkel.nl/informatie.html>

Korte Beschrijving: De bundel wordt ingeleid door Henk J. Smid, directeur van ZonMw. Frans Meulenberg licht vooraf toe waar ze naar op zoek zijn gegaan voor deze bundel: 'leuke, mooie, gekke, opvallende, verrassende of ontroerende ervaringen van mensen' binnen vele verschillende domeinen van de zorg. Deze ervaringen strekken zich soms uit over vele decennia. Ze zijn zeer verschillend maar hebben als overeenkomst dat echte gemeente aandacht zeer gewaardeerd wordt en menselijke zorg erg gewenst.

We lezen over een mevrouw, die dicht bij een verpleeghuis woont, en een poes van een vrouw die daar moet gaan wonen adopteert, als deze niet meekan. De vrouw mag hem dan zo vaak ze wil komen bezoeken. Over een tandarts die per post naar een cliënt drie kaartjes voor de Efteling stuurt. De cliënt kon zijn rekening niet zomaar betalen, moest daarvoor een regeling treffen, en had het in een telefoongesprek met de tandarts over een uitje naar de Efteling met zijn kleinkinderen, dat er nu niet meer aan zat. En zo staan er meer ontroerende verhalen in het boekje, waarbij hulpverleners, mantelzorgers of wildvreemden, net even een actie of handeling verrichten die maakt ze je wel kunt zoenen, maar ook weet dat het wel kan: het hart terugbrengen in de zorg.

Wat viel op: De vele mooie en verschillende verhalen, waarbij opvalt dat mensen die aandacht geven of zich inzetten voor goede zorg, daar zelf ook zoveel voor terug krijgen.

Citaten: Pag.11: '(Maatje) Laatst zei ik tegen haar: "Het is toch wel een luxe hoor, om op mijn leeftijd nog over een gezelschapsdame te mogen beschikken." Ook zij vond dat geestig. Maar laat ik serieus blijven: als ze mij bij de arm neemt, heb ik letterlijk een zorg minder..."

Pag.30-31: ‘Af en toe bezoek ik haar en dan herinnert ze zich dat ik ervoor gezorgd heb dat ze op de boerderij is gaan wonen. En dat ze beter functioneert dan thuis. Dan ben ik best wel een beetje trots. Vandaar ook mijn enthousiasme voor dit vak.’

Pag.39: “Het jongetje was gek op treinen.(...) Elf jaar was hij toen hij werd opgenomen op onze afdeling kinderoncologie. Hij was een wat stille knul, die de behandelingen ogenschijnlijk in alle rust onderging. (...) Een collega van mij kreeg plots een inval: “Mijn zwager is machinist bij de NS. Zal ik hem eens polsen of wij Johnny kunnen verrassen? En op welke manier?” (...) En Johnny ging mee, met de machinist in de intercity. Van Amsterdam naar Nijmegen, en terug. Nooit heb ik een patiëntje blijer de afdeling zien binnen komen dan Johnny. Onvergetelijk.”